

Το θαύμα της Παναγίας Τσαμπίκας στον Αρχάγγελο Ρόδου

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

Το παρόν ποίημα εξιστορεί την ακριβή και αληθή παράδοση του θαύματος της Υπεραγίας Δεσποίνης Θεοτόκου, η οποία διεσώθη μέχρι σήμερα από τα αρχαία χρόνια.

Το θαύμα έχει καταγραφεί με τη μορφή ποιήματος από τον ευσεβή προσκυνητή Σάββα Σ. Διμέλη το Μάιο 1955 στον Αρχάγγελο Ρόδου, ώστε με το πέρασμα του χρόνου να μη μεταβληθεί η αλήθεια, οπότε και η αξία του θαύματος να έχει τη δέουσα πίστη στις συνειδήσεις των ευσεβών Χριστιανών.

Το θαύμα της Παναγίας

Ένας βοσκός εκάθητο στου Αιμαχίου (1) τη βρύση και βλέπει τσάμπα (2) στο βουνό εις ένα κυπαρίσσι.

Ήτο ψηλά στην κορυφήν και ακτινοβολούσε κι εδύκνειεν από μακράν πως

άνθρωπον καλούσε.

Η νύχτα όλη πέρασε και ο βοσκός κυττάζει, εάν το φως θα κινηθεί κάποιος θα το βαστάζει.

Παρατηρούσε ο βοσκός με ανυπομονησίαν, αλλά το φως παρέμενε εις θέσιν την ιδίαν.

Η νύκτα όλη πέρασε κι ο ήλιος ανατέλλει κι η τσάμπα τας ακτίνας της, εδώ κι εκεί τας στέλλει.

Ήλθεν η δεύτερη νυκτιά και εις τον ίδιον τόπον, πάλιν εφάινετο το φως ως φαίνετο και πρώτον.

Περίεργος τότε ο βοσκός λέγει στον εαυτό του, είναι φανός και τον κρατεί άνθρωπος για σκοπό του.

Επέρασε κι αυτή η νύκτα, να κι έρχεται και η τρίτη το φως πάλιν εφώτιζε σαν τον αποσπερίτη.

Την επιούσαν ο βοσκός οπλίσθει ως αξίζει, εκάλεσε και βοηθούς κι ευθύς αποφασίζει.

Να ανεβούσι στο βουνό να δούσι τι συμβαίνει, ποιος είναι αυτός που ξενυκτά και τον σκοπό που μένει.

Με φόβον αναβαίνουνσι και κάμνουν να γυρίσουν, μην είναι άνθρωποι κακοί και τους κακοποιήσουν.

Και πάλιν τ' απεφάσισαν ό,τι κι αν τους τρέξει, να παν στο μέρος της φωτιάς που είχε πρωτοφέξει.

Πηγαίνουνσι σιγά - σιγά κι έτοιμοι να κτυπήσουν, αν ήσαν κλέπται κι ήθελαν να τους κακοποιήσουν.

Και παραδόξως βλέπουσι μια ασημένια εικόνα, κι εμπρός της κανδήλι εκρέμετο και ήναπτε ακόμα.

Ήτο εικών της Παναγιάς κι έφυγε που την Κύπρον, έτσι μας διεπίστωσαν εκείνοι που την είδον.

Το θαύμα ηκούσθη πανταχού κι η φήμη εξηπλώθη, και με πολλήν κατάπληξιν στην Κύπρον διεδόθη.

Διότι εχάθη πράγματι απ' ένα Μοναστήρι, μία εικών της Παναγιάς με αργυρούν κανδήλι.

Κι επιτροπήν αποστέλλουσι το εικόνισμα να πάρει, να σπεύσει το ταχύτερον χωρίς να αναβάλει.

Έφυγε η επιτροπή για τον προορισμό της, και ήλθεν στον Αρχάγγελον και λέγει τον σκοπό της.

Ως επληροφορήθημεν ποια ήτο η άφιξη της, αμέσως ετέθη η εικών εις την διάθεσίν της.

Την πήρε η επιτροπή και πήγε στην πατρίδα κι απέκτησαν οι Κύπριοι κάθε χρυσή ελπίδα.

Αλλά μόλις την έβαλαν εις της Μονής το θρόνον, αμέσως πάλιν έφυγε, αφήνει το θρόνον μόνον.

Πάραυτα ξημερώθηκε επάνω στο βουνό μας, και στέλλει τας ακτίνας της πάλιν εις τον βοσκόν μας.

Πάλιν οι φίλοι Κύπριοι έρχονται λυπημένοι και πήρανε στον τόπον των την Κεχαριτωμένη.

Όμως δια να πιστωθούν αν είν” αυτή η εικόνα, το ξύλο λίγο έκαυσαν και σώζεται ακόμα.

Ήλθε και πάλιν η εικών τρίτην φοράν οπίσω, και μένει πλέον διαρκώς ως θα εξιστορήσω.

Το θαύμα ηκούσθη πανταχού και ήλθεν αδελφότης και έκτισεν νάϊδριον κι οντάδες η κοινότης.

Έμειναν οι Καλόγηροι επί πολλούς αιώνας, κι έγινεν κοινόβιον κι έζων κατά μονάς.

Έπειτα πάλιν έκτισαν πιο κάτω εκκλησίαν, να “ρχονται ευκολότερον εις επικοινωνίαν.

Γιατί ήτο πολύ δύσκολον επάνω ν” ανεβαίνουν, να προσκυνούν οι άνθρωποι και πάλι να κατεβαίνουν.

Από την τσάμπα έβγαλε το όνομα Τσαμπίκα κείνοι που το πρωτάκουσαν και μας το διηγηθήκαν. Αυτά έχει η παράδοση εκ παναρχαίων χρόνων κι έφθασε μέχρι ημών, εκείνων απογόνων. Και τώρα λέγω προς υμάς φίλοι, μετ” ευλαβείας μην τυχόν απιστήσετε σ” αυτάς τας αληθείας.

Είν” αδελφοί μου βέβαια, ποσώς μην απιστείτε, ζητείτε μετά πίστεως ότι καλόν ποθείτε.

Ζητείτε ότι θέλετε πάντα με την καρδιάς και η Παναγία θα βοηθεί εις τα αιτήματά σας.

Είν” η μητέρα του Θεού του Ιησού Χριστού μας, η κιβωτός η έμψυχος του Θείου Λυτρωτού μας. Όποιος με πίστιν έρχεται και δισταγμόν δεν κάμνει, ό,τι ζητήσει παρ” αυτής αμέσως το λαμβάνει. Μην απιστείτε αδελφοί, έρχεσθε προσκυνάτε κι αμέσως θα λαμβάνετε εκείνο που ζητάτε.

(1) Ιστορικός Τόπος Αρχαγγέλου

(2) Αιθάλη = καπνιά

4IHajhW0bQMqHRbBN2hmSSVGOVdkFHM3YW8p3bIRUM

Image not found or type unknown

Προσευχή

**Ω Παναγία Δέσποινα κόρη χαριτωμένη, αρρήτου δόξης έτυχες ω
Κεχαριτωμένη.**

**Των ουρανών οι Στρατηγοί, την χάριν σου θαυμάζουν, σαν ίστασαι στον
θρόνον σου και σε εγκωμιάζουν.**

Ποια άλλη ηξιώθηκεν Άγγελος να τη φέρει, το Άγιον Ευαγγέλιον με το δεξί του χέρι; Συ μόνον ηξιώθηκες για να γεννήσεις Εκείνον, που ο Γαβριήλ Αρχάγγελος Σου έφερε στον κρίνον. Ποια άλλη ηξιώθηκε Θεόν για να γεννήσει κι εις τας αγνάς αγκάλας της βρέφος να γαλουχήσει; Ποια άλλη ηξιώθηκεν να λύσει την κατάραν, το μέγιστον αμάρτημα που οι πρόγονοι εκάμαν;

Να λύσει το μεσότειχον Θεού και των ανθρώπων, που εβρίσκοντο οι άνθρωποι εις κολασμένον τόπον; Σοι πρέπει κάθε έπαινος και κάθε ευφημία, αφού είσαι μήτηρ του Χριστού γλυκειά μας Παναγία. Όθεν και χάριν έλαβες να γειαινεις πονεμένουςνα θεραπεύεις ασθενείς και τους απελπισμένους.

Όσοι πτωχοί και ασθενείς και όσοι πονεμένοι, μόνον εις Σε ατενίζουσι την Κεχαριτωμένην.

Σε ικετεύω Δέσποινα να ρίξεις ένα βλέμμα στις Χήρας και στα ορφανά και στα απελπισμένα. Γιατί πολύ υποφέρουσι και δεν έχουν κανέναν να λυπηθεί τους πάσχοντες εκτός από Εσένα.

Λυπήσου Παναγία μου, που μέρα -νύχτα κλαίνε οι χήρες και τα ορφανά και τίποτε δεν λένε. Ημείς πια εσκλυρήνηθημεν και τίποτε δεν ακούμε και όσο και αν φωνάζουσι αδίκως πολεμούνε.

Για να μας πείσουν την καρδιά να λυπηθεί λιγάκι, να γειάνωμεν πτωχών καρδιές που τρέχει το φαρμάκι. Εάν Συ, Παναγία μου παύσεις τον γυιον Σου τον Μονογενή τους πάσχοντας να γειάνει, τότε ποιάν άλλη έχομεν να έχει τόσην χάριν, τας χήρας και τα ορφανά και τους πτωχούς να γειάνει.

Μόνο εσένα έχομεν, ως του Θεού Μητέρα, όπου για ημάς προσεύχεσαι νύκτα και ημέρα.

Όσοι με ελπίδα έρχονται και πίστιν προσκυνούσι, δίδε τους Παναγία μου εκείνο που ποθούνσι.

Περαίνω πια το έργο μου και γράφω το ονομά μου κι η χάρις Σου αςβοηθεί εμέ και τα παιδιά μου.

Πηγή: olastifora.gr